

шенията на вълка сж жестоки, ако осждаме неговото поведение, тогава защо оправдаваме поведението на единъ човѣкъ? Единъ вълкъ задигналъ нѣкоя овца нѣкъдѣ осждаме неговото поведение, а тукъ въ София нѣкой господинъ заклалъ нѣкоя овца, никой не обѣлва жбѣ. Значи, ако една постъпка е морална, тя е валидна едноврѣменно за цѣлия свѣтъ, всички трѣбва да ѝ се подчинятъ. Подѣ думата „мораленъ свѣтъ“, разбирамъ всички същества да се подчиняватъ на едни и сжщи норми, правила и закони. Ние неговоримъ за вълцитѣ, за мечкитѣ, подѣ тѣхъ ние разбираме единъ неразуменъ животъ. И Богъ казалъ: „Да стане това, да стане онова“ — и всичко станало. И когато разумното въ свѣта, което е идеалтъ на човѣчеството, се е проявило, Богъ казалъ: „Ще направя човѣка по свой образъ и подобие“. Това е идеалтъ, къмъ който човѣкъ трѣбва да се стреми. Нѣкои казватъ, че Господъ като направилъ човѣка по образъ и подобие свое, свършилъ вече работата си. Обаче, Неговата работа още не е свършена. Ако тѣй разбираме учението на Мойсея, тогава какъ ще разберемъ онова твърдение въ Писанието, дѣто се казва: „Бждете свършени, както е свършенъ и Отецъ вашъ Небесни!“ Слѣдователно, когато казваме, че човѣкъ трѣбва да живѣе, за да се усвършенствува, подразбираме, че въ себе си той има извѣстни максими, извѣстно мѣрило, съ което опрѣдѣля постъжкитѣ си, като свършени, или не. За да се изпита човѣшкиятъ характеръ, човѣкътъ трѣбва да бжде поставенъ на изпитания. Ако вие сте благодарни отъ своитѣ изпитания, какво разрѣшавате, какво печелите? Да допуснемъ, че ка-